

Koorvenster

Jaargang 20. No. 4. Oktober 2015.

Clubblad van het Ulfts Gemengd Koor Verschiјnt 4x per jaar

Bestuur:		
Voorzitter:	Maria Ketelaar	0315-328498
Secretaris:	Christine van de Meerendonk	0314-652077
	E-mail: secretariaatugk@gmail.com	
Penningmeester:	Stien Liebrand	0315-684266
Activiteiten:	Henny Beekema	0315-323351
	Leo Bussink	0315-681922
Dirigent:	Gerard Rutjes	0481-461352
Organist/Pianist:	Henk Bennink	0315-681703
PR	Christine van de Meerendonk	0314-652077
Repetitieavond:	's Maandags van 20.00-22.00 uur.	
Repetitielokaal:	Zaal "De Ni'je Hemel"	
	F.B.Deurvorststraat 6/1 Ulft	0315-685898
Afmeldadres:	Maria Ketelaar	0315-328498
Afmelden:	's Maandags tussen 17.00 en 18.00 uur	
Muziekadviescommissie:		
Dirigent:	Gerard Rutjes	0481-461352
	Josée Gruwel	0314-333439
	Leo Bussink	0315-681922
	Frieda Heijmen	0314-682673
	Hermien Koster	0315-683183
Bibliothecaris:	Leny van de Kamp	0315-686612
Kledingcommissie:	Truus Frazer	0315-630989
	Astrid Heuvels	0315-241046
	Wies te Pas	0315-683124
Redactie Koorvenster	Els Heister	0315-684022
	Stef Hermsen	0315-686250
	Leny van de Kamp	0315-686612
	Anton Visser	0315-686680
Eindredactie:	Alois Mecking	0315-681067
Redactieadres:	Koopsbroeck 23	
	7095 CP De Heurne	
	E-mail: alois.mecking@hetnet.nl	
Contributie:	€ 8,50 per maand.	
Banknummer:	NL02RABO0363801235	
Website:	www.ulftsgemengdkoor.nl	
E-mail:	info@ulftsgemengdkoor.nl	

Concert- en activiteitenagenda

2015

- 17 oktober Mis in de St. Walburgis- kerk te Netterden n.a.v. 50-jarig huwelijksfeest Hermien en Gerard Koster
Aanvang 13.30 uur
- 18 oktober Benefietconcert Pastor Cor Peters, n.a.v. 25- jarig jubileum diakenwijding
Aanvang 13.30 uur
- 19 oktober Opname voor een geluidsbestand t.b.v. PR in de St. Antoniuskerk
Aanvang 19.30 uur
- 20 december Kerstconcert in de St. Antoniuskerk i.s.m. de Ulfitse Nachtegalen

2016

- 4 januari Nieuwjaarsbijeenkomst, organisatie tenoren
Huldiging Thea Kraan: 50 jaar lid UGK
- 22 februari Algemene Ledenvergadering
- 10 april ? UGK in de Hemel V (lustrum)
- 5 mei Bevrijdingsconcert Wyler
- 15 t/m 19 september Koorreis naar Leipzig

Ter dankbare herinnering aan

Harrie van Hal

* Ulf, 5 februari 1942

† Ulf, 19 augustus 2015

Als je opgroeit in een warm nest,
Al was die oulogtijd niet zo best,
Maar in je kindertijd was alleen maar vr e,
Dan zit je sturt alleen maar mee.

Als je mag opgroeien op het platteland,
En daar heb je toen nog niets aan de hand,
Als je mag vertoeven tussen akkers en groen,
Dan is je puberteit nog wel te doen.

Als je aandacht verplaatst van vriendjes naar vriendinnen,
En het liefste meisje gaat je beminnen,
Je krijgt van haar ook een paar leuke blagen,
Dan heb je toch zeker niet te klagen.

Als je van je ouders mocht studeren,
En ook nog je gekezen vak mag leren,
Als je dat vak ook nog voor jezelf mag doen,
Dan ga je toch fluitend naar je pensioen.

Als je met kleinkinderen wordt verwend,
En zij allen jou goed hebben gekend,
Als je na je eigenlijke afbouwen,
Nog zoveel van Europa hebt mogen aanschouwen.

Als je afscheid kunt nemen van je dierbaren
En, als allen nog n s bij je waren,
En als je mag heengaan zonder veel pijn,
Dan moet je toch dik tevreden zijn.

Harrie van Hal

In memoriam Harrie van Hal

Met het heengaan van Harrie verliest het Ulf's Gemengd Koor niet alleen een goed zanger.

We kennen hem als vriendelijk, actief en altijd bereid om te helpen.

Nooit deden we vergeefs een beroep op hem.

In gedachten denken we terug aan de fietstochten naar Kevelaer, het vervoer van de piano, klussen aan een podium voor ons jubileumconcert enz.....

Het doet ons pijn te beseffen, dat hij er niet meer is.

We houden Harrie in gedachten zoals we hem kennen: vriendelijk, actief, serieus, maar ook in voor humor en als goede kameraad en zanger.

Het Ulf's Gemengd Koor

Dank voor alle medeleven van bestuur en alle leden van het UGK.

Het doet goed om zoveel goede reacties en blijken van medeleven te mogen ontvangen.

Namens de familie Frans en Frieda van Hal

Van de redactie

We hebben het seizoen heel gezellig afgesloten met het golven in Voorst en daarna een heerlijke barbecue. Het was fijn om de tijd te hebben weer met iedereen te kunnen kletsen en ook de partners weer eens te zien. Als je zo met elkaar bezig bent, dan ontdek je ook weer andere kwaliteiten en onverwachte vaardigheden van de koorleden. Ook de manier van indelen, zodat je lekker door elkaar aan de slag ging, was prima geregeld.

Nadat iedereen op vakantie was geweest, zouden we op 17 augustus weer beginnen met repeteren.

Normaal is dit altijd een plezierig weerzien en worden er allerlei vakantiebelevissen uitgewisseld, maar dit keer was het weerzien een droevige aangelegenheid. Ons koorlid Harrie van Hal was een paar dagen ervoor overleden en we hebben maandag 's middags, als afscheid van Harrie, in zijn winkel een drietal liederen gezongen, waarna we afscheid van hem hebben genomen en de familie hebben gecondoleerd met dit verlies. Het was een indrukwekkend afscheid op deze manier.

Ik ken Harrie eigenlijk niet zo goed en dat komt vooral door zijn bescheidenheid. Hij viel niet op, deed zijn werk op de achtergrond, waarbij je altijd op hem kon rekenen, vooral als er weer een piano en praktikabelen vervoerd moesten worden. We zullen hem erg missen en wensen zijn vrouw en kinderen sterkte met dit verlies.

Die maandag moesten we 's avonds toch meteen al weer hard aan het repeteren want op zondag 20 september zouden we naar Langeraar gaan voor een muziek matinee.

Dit hebben we ondertussen al weer achter ons. Het is een groot succes geworden.

Het koor Mispage uit Nieuwveen had voor ons een leuk programma uitgezocht waarbij we 's morgens eerst naar Aalsmeer zijn geweest voor een bezoek met rondleiding aan de Oude tuinen en een rondvaart op de plassen rond Aalsmeer.

Na de door Mispage verzorgde lunch, hebben we deelgenomen aan het "Groene Hart Matinee" in de prachtige kerk van Langeraar. Elk koor heeft eerst afzonderlijk gezongen en ons optreden hebben we afgesloten met twee gezamenlijke liederen.

Als laatste een herhaalde oproep voor een eindredacteur van het "Koorvenster". Alois heeft aan het begin van het jaar aangeven aan het eind van dit jaar te stoppen als eindredacteur. Hij heeft het dan 20 jaar gedaan en wil het stokje overdragen aan een ander. Tot nu toe heeft er zich nog niemand gemeld. Denk hier eens goed over na en als je het ziet zitten geef je dan op bij het bestuur, zodat het "Koorvenster" na dit jaar door kan gaan als informatieblad van ons koor.

Anton

*Het Ulfts Gemengd Koor heeft een eigen website.
Deze site is bereikbaar onder:*

www.ulftsgemengdkoor.nl

Op de site wordt informatie gegeven over het koor in het algemeen, het "Koorvenster" ons clubblad, commissies, de concertagenda en activiteiten en er staan allerlei foto's op.

*Het volgende Koorvenster verschijnt op ma. 21 dec.. 2015.
Oplossingen van puzzels en bijdragen voor het volgende nummer dienen uiterlijk ma. 14 dec. 2015 te worden ingeleverd.*

Van de voorzitter

Het is oktober als dit Koorvenster verschijnt. De vakanties zijn voorbij. Hopelijk heeft een ieder genoten van de vrije tijd en het zomerse weer.

Gelukkig kunnen we op dit moment van schrijven nog even genieten van een mooie dag in de nazomer.

De tijd vliegt voorbij, nog even en dan begint de herfst.

We kijken terug op een hele gezellige dag in Langeraar en Aalsmeer, waar we op 20 september een tegenbezoek brachten aan het Mispage Koor uit Nieuwveen.

Met hen samen hebben we deelgenomen aan het “Groene Hart Matinee”. Ze hadden voor ons een mooi programma gemaakt voor de eerste helft van de dag.

Ik hoop dan ook dat we het contact met het Mispage Koor kunnen houden.

De voorbereidingen voor het 50-jarig huwelijk van onze koorleden Gerard en Hermien Koster, voor het Benefietconcert voor de Caritas t.g.v. het 25-jarig jubileum van diaken Cor Peters en voor het Kerstconcert zijn nu in volle gang.

Op 19 augustus jl. kwam het droevige bericht dat ons koorlid Harrie van Hal is overleden.

Harrie was er altijd, repetities werden door hem trouw bezocht en we konden altijd een beroep op hem doen. Hij stond altijd met hart en ziel voor ons koor klaar.

We zullen hem missen, ook Truus zullen we missen, ze was er ook altijd, bij optredens en feestjes en uitjes van ons koor.

Op maandag 24 augustus hebben we - ook muzikaal - afscheid van Harrie genomen.

Ik wens Truus, haar kinderen, kleinkinderen en familie heel veel sterkte met dit grote verlies.

Maria Ketelaar,
voorzitter

Smalltalk

Iedereen weet dat het een goede zaak is om af en toe een keer met elkaar erop uit te trekken en een leuke dag te beleven. Het is goed voor de ‘teambuilding’ en de motivatie. Niet voor niets organiseren bedrijven ook bedrijfsuitjes met dit

doel voor ogen.

Op zondag 20 september heeft het UGK ook haar ‘bedrijfsuitje’ gehad. Maar deze kwalificatie doet natuurlijk geen recht aan de fantastische dag die we met elkaar hebben mogen beleven. Het is fijn als je samen zo kunt genieten van de dingen die je worden aangeboden en van elkaar. Het was een geslaagde dag en iedereen was ook gemotiveerd om goed te zingen en dat hebben we ook gedaan. Voor Henk Bennink was het natuurlijk niet helemaal rozengeur en zonneshijn, want hij moest spelen op een elektronische piano, ook zeker niet mijn favoriet. Maar hij heeft zich er goed doorheen geslagen, zoals we dat van hem gewend zijn. Het commentaar dat onze geweldige chauffeur gaf over ons optreden was ook wat ik van veel mensen te horen kreeg. Ze hadden niet alleen genoten van onze zang, maar ook van het repertoire en – wat veel werd genoemd – onze uitstraling. Wat veel mensen ook opgevallen was dat wij zo’n sterke mannengroep hebben.

Gelukkig was Gerard Koster na een tijdje ook weer hersteld en kon hij gewoon met ons mee, anders was dat wel een grote domper op het geheel geweest.

Die positieve stemming had zeker ook z’n weerslag op de repetitie op maandag 21 september. Ik vond het een opmerkelijk goede repetitie waarbij we de puntjes echt op de ‘i’ hebben weten te zetten. Ik heb onderweg naar huis alleen maar zitten te genieten!

We zijn alweer begonnen met de voorbereidingen van onze volgende optredens. Het is fijn dat je doelen hebt om naartoe te werken. Ik weet zeker dat de mis voor Hermien en Gerard erg

mooi zal klinken in die prachtige kerk. De dag daarna zullen we ons aandeel leveren aan de dag van de Charitas en het jubileum van Cor Peters. Ook weer een mooie gelegenheid om ons koor te presenteren aan de Ulftse bevolking.

De maandag daarna gaan we opnamen maken voor Leipzig. Het bestuur wil niet alleen enkele liederen voor dit doel opnemen, maar ook enkele wereldlijke liederen. Op die manier kunnen we die CD ook als promotieartikel voor andere doeleinden gebruiken. Opnames maken is een apart gebeuren. We moeten er rekening mee houden dat de liederen die we willen opnemen vaak herhaald zullen moeten worden.

Dat vergt geduld en concentratie van ons allen. Maar als het resultaat een CD is, waarop het UGK van zijn beste kant te horen is, dan is het allemaal wel de moeite waard geweest.

Na dit gebeuren gaan we ons storten op het kerstrepertoire. Het lijkt me een geweldige ervaring om samen met de Ulftse Nachtegalen dit concert te verzorgen.

We zullen er natuurlijk wel voor moeten zorgen, dat ons aandeel van prima kwaliteit is. En daarvoor moeten we nog veel en intensief repeteren. Het is fijn dat het bestuur heeft besloten om tot Kerstmis om 19.30 uur te beginnen. Je kunt dan net iets meer doen en ook meer aandacht besteden aan de afwerking.

Wat ik ook merk is dat de inzingoefeningen van Valentin Jar een positieve invloed hebben op de kwaliteit van ons zingen. Met name de diverse ademhalingsoefeningen en de oefeningen waarbij je flink de hoogte in gaat, zorgen ervoor dat er beter en vooral zuiverder wordt gezongen.

Jullie zullen nu wel gemerkt hebben dat dit stuk is geschreven door een dirigent, die uitermate tevreden is over de gang van zaken. Ik zie uit naar het vooruitzicht dat we de komende maanden weer mooie muzikale momenten met elkaar mogen beleven.

Dank voor jullie inzet.

Gerard Rutjes – jullie dirigent

Verslag van de golfavond 6 juli 2015.

Om 18 uur werden we op het Lohr verwacht. De meesten kwamen aan op de fiets en zo te horen hadden ze er wel zin in. Leuk om elkaar weer te zien ook wat betreft de aanhang. Bij aankomst werden we verwelkomd door de gastdames gehuld in een feestelijke Hawaiï outfit en werden we verwezen naar de tafels buiten op het terras, waar een kop koffie en een heerlijk stuk appelgebak geserveerd werd. Na een “lang zal ze leven” voor de jarige, vroeg de baas van het Lohr aan het koor de golfavond te openen met een lied. Gerard dirigeerde het “Asiti” dat weer vol temperament gezongen werd.

Daarna werden de groepen ingedeeld in aantallen van vier personen. Bij het uitleggen van de regels moesten meerderen toegeven dat ze nog nooit golf hadden gespeeld.

We speelden vol overgave nadat we er enigszins achter kwamen hoe het spel echt werkte.

Gelukkig was Leny bij ons in de buurt die ons aanwijzingen kon geven. Om ongeveer 21 uur waren er negen holes gespeeld en waren we uitgespeeld. We namen weer plaats aan de tafels om onze dorstige kelen te lessen.

Even later werd er een heerlijke barbeque geopend waar we allen smakelijk van hebben gegeten.

Ondertussen werden de punten geteld en bracht Maria het verslag uit. De spanning steeg maar uiteindelijk had de groep van Anton, Willemien, Jos en René gewonnen met 136 punten.

In de totaaluitslag bleek Jos Messink ook nog eens het minste aantal punten te hebben wat hem een eretitel opleverde. Hij mag zich dit jaar de ‘Golfkoning’ van het UGK noemen.

De tijd vloog om en na elkaar een fijne vakantie gewenst te hebben ging langzamerhand iedereen weer huiswaarts en konden we weer terugzien op een heerlijke gezellige UGK-avond.

Liesbeth Bolk

Een foto-impresie.

Een dagje naar het westen

Een tegenbezoek aan het Mispagekoor van Nieuwveen stond al lang op de agenda, maar op zondag 20 september is het zover: we doen mee aan het Groene Hart Matinee in de Martinuskerk in Langeraar, een klein dorp met een grote kerk, tussen Leiden en Aalsmeer.

De bus is mooi op tijd, onze chauffeur Jan laat de tassen in het bagageruim opslaan en om 8 uur gaat het richting Arnhem, waar onze dirigent Gerard al staat te wachten op de carpoolplaats Waterberg. Ver vóór de verwachte tijd komen we in Aalsmeer aan bij de Historische Tuinen, gelegen aan een smalle weg aan het water (waar ligt er in deze streek geen water langs de weg!) De bus moet eerst op een soort kade bij de watersporthaven keren om op het Praamplein te kunnen parkeren. Hier legt Jan een proeve van bekwaamheid af want hij rijdt achterstevoren op een smalle brug, waar aan weerskanten nog maar 20 cm naast de wielen over is!

In de ontvangstruimte van de Historische Tuinen staat de koffie klaar en kunnen we wat gaan zitten of rondlopen tot het Mispagekoor arriveert. Hun bestuur heeft het ochtendprogramma voor ons samengesteld inclusief de lunch. We worden hartelijk welkom geheten door Riet Broekema, de voorzitter. Zij informeert ons nog over de gang van zaken op deze morgen en al gauw vertrekken er twee groepen om te gaan varen in een karakteristieke praam onder leiding van een jolige gids.

Gedurende een uur varen we rond op de Westeinderplassen langs de akkers van zwarte veengrond. Deze grote en kleine lappen grond liggen op eilandjes en kunnen alleen per boot worden bereikt. De mensen die hier werken moeten wel met een boot

kunnen omgaan in weer en wind, en wind schijnt er altijd meer dan genoeg te zijn. Vandaag staat er een klein briesje, zoals zij zeggen, en kunnen de kinderen zeilles krijgen in kleine notendopjes van bootjes met een geel zeil. Verderop is een zeilwedstrijd aan de gang en tussendoor vaart van alles van groot

tot klein, van oud tot duur. De schipper vertelt dat er ca. 30% van de boten die in de haven liggen daadwerkelijk vaart, de rest doet nauwelijks mee. Je moet hier gewoon een boot hebben, klaar!

De rondleiding in de tuinen geeft ons een indruk van het moeizame werk van de kwekers en van de geschiedenis vanaf het begin in de 17^e eeuw; van de aardbeienteelt tot de 2 miljard omzet die veiling Flora Holland nu in Aalsmeer heeft. Het

is altijd zwaar werk geweest en vooral de seringenteelt is bijzonder arbeidsintensief omdat ze de struiken met kluit en al uit de grond halen, versneld het blad laten afsterven en de plant in de kassen onder hoge temperatuur aan het bloeien krijgen. Na de oogst gaan de struiken weer terug de grond in. We hebben ze nu al in rijen opgestapeld zien liggen op de eilanden om later verwerkt te worden.

Na 13.00 uur vertrekken we naar Langeraar en omdat de bus te lang is om de bocht én de ophaalbrug te halen, moeten we via een weggetje zo breed als fietspad langs het water naar de volgende brug. De fietsers krijgen de schrik van hun leven: hoe komt er nou een bus op hun pad? Iedereen springt van de fiets af en stapt aan de kant voor het grote gevaarte. Met enige vertraging kunnen we aan de lunch beginnen. Een Mispager heeft 3 soorten soep gemaakt, er liggen belegde broodjes en krentenbollen klaar en we krijgen twee lokalen toegewezen voor het omkleden. Rond drie uur gaan de beide koren nog even de twee liederen oefenen, die we samen zullen zingen. Er valt nog het een en ander te verbeteren maar, omdat de tijd dringt, moeten we richting de kerk om klaar te gaan staan voor het zingen: daar zijn we tenslotte voor naar het Westen gekomen!

Ons repertoire is heel afwisselend, voornamelijk nummers uit Musicals. Het publiek kent de meeste van deze liederen en het genre wordt door jong en oud gewaardeerd. We zingen:

Love Changes Everything van Andrew Lloyd Webber

Plaisir d'amour van Jean-Paul Egide Martinio

Suliko in de koorbewerking van Henk Peppelman

Ev'ry Time we Say Goodbye van Cole Porter
A Concert Celebration van Andrew Lloyd Webber
 Samen met Mispage zingen we: *Hallelujah van Leonard Cohen* en
Gabriellas Sång van Py Bäckman.

Er is een flink aantal toehoorders in de Martinuskerk aanwezig, zij luisteren heel aandachtig en we krijgen een groot applaus. De chauffeur heeft van het publiek nog gehoord dat we er zo verzorgd uitzagen en dat we heel mooi hebben gezongen. Vooral Suliko, piano, fortissimo en pianissimo gezongen, heeft veel indruk gemaakt. Na een dankwoordje door Maria aan het bestuur van Mispage en het geven van een kleine attentie zijn we klaar om naar Ankeveen te rijden. Daar hebben we nog een afsluitend etentje. We moeten wel nog even wachten totdat een van onze tenoren met ons mee kan reizen, maar gelukkig gaat het weer beter met hem. Om 7 uur komen we bij het restaurant aan en omdat ze weten hoe laat we zouden komen, kunnen we gauw aan tafel. Het smaakt ons prima en we verrassen de kok en de bediening met een vrolijk rondje “Asiti”.

Onderweg naar huis trekt onze chauffeur de lolbroek aan en vertelt de ene mop na de andere. Vooral die over de fietstocht naar Lochem met een puntzak Belgische patat doet de bus schudden van het lachen.

Even voor elf uur zijn we weer terug bij het Zwarte Plein. Het is een dag vol verrassingen geweest. We hebben fijn gezongen en het erg gezellig gehad met elkaar. Zelfs het weer heeft een mooie bijdrage geleverd aan het goede gevoel over ons dagje naar het Westen!

CvdM 21-09-2015

Zingen voor vrienden

“Zingen is voor mensen mogelijk zoiets als vlooien bij apen, je versterkt de onderlinge band.”

Onderzoeken van de wetenschapper Robin Durban, psycholoog aan de Universiteit van Cambridge, hebben aangetoond dat mensen in een koor sneller vriendschappelijke gevoelens voor elkaar krijgen dan bij andere verenigingen. Hij vermoedt dat zingen al vroeg in de evolutie is ontstaan om grote groepen mensen bijeen te houden.

“Ga zingen in groepsverband. Dat is een bewezen effectieve manier om nieuwe vriendschappen te sluiten!”

Dit advies kreeg een verslaggever die zich afvroeg, waarom hij als dertiger zo weinig nieuwe vrienden kreeg . De meeste mensen uit zijn vriendenkring waren uit zijn school- en studententijd.

Bron: de Volkskrant sept. 2015

(Maar wij wisten dit al, toch?)

Cmvdm

10-09-2015

Pianoconcert

Bij een concert zit de pianist met zijn rug naar het publiek te spelen. 'Is dat Chopin?' vraagt een dame aan een andere dame. 'Ik geloof van niet,' antwoordt deze. 'Laten we even wachten tot hij zich omdraait.'

Vioolconcert

Een kunstminnende vader neemt zijn zoontje voor het eerst mee naar een vioolconcert. In de pauze vraagt het ventje: 'Pa, als die man dat kistje doorgezaagd heeft, gaan we dan naar huis?'

Interview met:**Liesbeth Bolk**

Donderdag 3 september werden we door Liesbeth en haar valkparkiet Doris hartelijk ontvangen.

De koffie met iets lekkers erbij stond al voor ons klaar.

Na de koffie liet Liesbeth haar appartement zien en ook het balkon, waar ze een mooi uitzicht op de kerk van Silvolde heeft en waar ze vrij kan zitten.

Weer binnen begon Liesbeth te vertellen over haar leven.

Ik ben geboren op kermismaandag 14 juli 1955 als tweede uit het gezin van zes kinderen. We woonden aan de Voorstsestraat in Ulft in een Duplex-woning, tegenover de watertoren. Daar hebben we 2 jaar gewoond, maar we kregen op advies van Dr. Cappetti een hoekhuis aan de Singel. Mijn vader was namelijk longpatiënt en het huis aan de Voorstsestraat was te vochtig voor hem.

Het uitzicht vanuit de Singel was geweldig, je kon er alle kanten opkijken. Voor ons huis was een groot weiland met koeien en bij helder weer kon je de kerktoren van Azewijn zien. 's Morgensvroeg als het mistig weer was en de mist optrok kon je de koeienpoten niet zien wat een komisch gezicht was.

Ik speelde met de kinderen uit de buurt en als wij naar onze boomhut wilden moesten wij door de wei van boer Bekker en dat vond hij niet goed. Soms stuurde hij politiemans Tolhuis achter ons aan en wij bang natuurlijk, maar Tolhuis heeft ons nooit wat gezegd. Hij dacht natuurlijk: laat ze toch spelen, ze maken niks kapot.

Ik heb op de Mariaschool gezeten waar ik geen fijne herinnering aan heb. Ik vond het daar verschrikkelijk. De nonnen waren daar de baas. Ik probeerde altijd, onder die kappen en zwarte kleding iets van een normaal mens te ontdekken en heb nooit aan hun verschijning kunnen wennen, vooral aan zuster Consolatrix niet. Bij haar kon ik niks goed doen.

Misschien wel omdat ik haar vaak zat aan te kijken en dat kwam omdat ik gefascineerd was door de pukkel op haar gezicht met een haar erop.

Ook moest ik vaak op de gang staan, natuurlijk was ik niet de braafste van de klas. Ik was erg druk en nieuwsgierig van aard. Mijn vriendin vertelde thuis aan mijn moeder dat ik zo vaak op de gang moest staan, dus mijn moeder ging op hoge poten naar school en vroeg om

uitleg. De non zei dat ik nooit stil zat en niet netjes schreef, maar dat komt omdat ik halflinks was. Daardoor knoeide ik vaak met inkt. Maar verder schreef ik netjes. Mijn moeder vroeg of ze schriften van anderen kinderen mocht zien, eerst niet maar uiteindelijk gaf de non toe. Moeder constateerde dat veel andere kinderen veel slechter schreven dan ik en dat zei ze ook tegen de non. Bij die opmerking vertrok de non geen spier, gelukkig heeft het bezoek van moeder wel geholpen.

In de tweede klas kreeg ik rekenhuiswerk mee. Met rekenen had ik wat moeite. Van honderd naar nul tellen gaat heel goed, maar andersom gaat het wat moeilijker. Tegenwoordig heet dat dyscalculie. Mijn vader moest mij toen helpen met het huiswerk en dat lukte niet zo best. Er was een tweeling geboren, de jongsten in ons gezin, dus was er voor hulp bij mijn huiswerk weinig tijd over door al die drukte.

Ook voelde ik mij soms achtergesteld ten opzichte van de braafste - en de middenstand kinderen van de klas, die altijd aan de beurt kwamen en ik veel minder.

In de zesde klas kwam ik bij zuster Mariska en dat was een verlossing. Zij gaf alle kinderen aandacht en mijn creatieve kant mocht ik hier laten zien. Vooral het toneel spelen dat we met haar verjaardag hebben gedaan vond ik leuk. Ik was regisseur en het stukje heette *De gestolen diamant*.

Ook mochten wij weleens kleren uitzoeken op de zolder van het klooster, daar heb ik een mooi hoedje met bloemen uitgezocht ook voor mijn vriendin.

Zo speelden we *Snip en Snap* na en succes dat we daarmee hadden! Het tekenen ging mij ook goed af bij haar in de klas. Mijn tekeningen mochten zelfs aan de muur hangen en dat vond ik natuurlijk prachtig. Zoveel aandacht was ik niet gewend. Na de lagere school ging ik naar de huishoudschool, met de alom bekende

Juffrouw Peters. De gezondheids- en voedingsleerlessen vond ik erg leuk, kooklessen en het strijken waren niet aan mij besteed. Bij de kooklessen was ik vaak aan het donderjagen. Er was een gas- en een electro kant.

Mijn vriendin stond aan de gas- en ik aan de elektro kant, wij gooiden tot woede van de juf natte vaatdoeken naar elkaar toe. Achteraf natuurlijk gevaarlijk, maar ja het koken was zo vervelend. Thuis waren we toch veel anders gewend, niet zo overdreven secuur.

Maar ik heb wel een keer een negen voor mijn vanillevla gekregen, zo glad dat die was. De juf wist niet dat ik het stiekem door de zeef had gedaan. Alles wat wij kookten proefde de juf, ik vond dat zo vies dat ik het eten niet meer lustte. Ik probeerde het altijd ongezien weg te gooien.

Met veertien jaar ging ik van school af en begon bij Jadoja van Benneke met een opleiding tot modinette. Mijn werk deed ik voornamelijk achter de naaimachines. Dat was productiewerk en dat lag mij niet, dus mocht ik strijken en inpakken en dat beviel al beter. Als laatste werk mocht ik voor de beurzen het fijne werk

doen o.a. kantjes opstikken, dat ging mij goed af. Intussen ging ik 1 dag per week naar school.

Na 2 jaar nam ik ontslag en ging naar Maria Postel in Gendringen voor de opleiding tot bejaardenverhelpende. Voor de theorie ging ik 1 dag in de week naar Arnhem, deze opleiding duurde 2 jaar. Het werk heb ik met veel plezier gedaan. Ik deed alles: krullen zetten, poetsen, eten verzorgen en katheters plaatsen. De nonnen daar waren altijd behulpzaam en ik heb daar veel geleerd. Daar heb ik 3 jaar gewerkt.

Ik trouwde en vertrok naar Didam. Daar heb ik als gezinshulp gewerkt, wat erg afwisselend was. Ik was zwanger van mijn oudste dochter en ik werkte bij een zorgzame oudere vrouw. Tijdens strijkwerkzaamheden bij haar stelde zij voor om op een hoge pan te gaan zitten, zoals zijzelf dat ook had gedaan toen zij zelf zwanger was.

Ze gaf mij ook elke week 5 gulden voor de baby en dat mocht niemand van de leiding natuurlijk weten. Eerst wilde ik het niet aannemen, maar de zoon zei dat ik dat wel moest doen en dat ik het verdiende. Van het geld heb ik een mooi hemeltje voor het wiegje gekocht.

De meesten, waar ik heb gewerkt, waren heel dankbaar, maar soms werd je niet gewaardeerd.

Na 2 jaar verhuisden we weer naar Ulft, daar kreeg ik nog 3 kinderen waaronder een tweeling en dat was een grote verrassing. De eerste jongen werd 15 minuten voor 24.00 uur geboren en de andere 15 minuten na 24.00 uur. Zo zijn ze dan ook geregistreerd bij de gemeente. Inmiddels heb ik 2 kleinkinderen, waar ik heel trots op ben.

Heb je hobby's?

Ja, heel veel zoals: breien, lezen, schrijven en schilderen.

Schilderijen van de Oude IJssel (Strang)

We hebben veel mooie schilderijen van Liesbeths hand mogen bewonderen.

Met Henny Beekema gaat Liesbeth nog naar het Rijksmuseum in Amsterdam.

Wat het schrijven betreft hebben we al vele leuke verhaaltjes in het dialect mogen lezen in het Koorvenster.

Liesbeth is ook bij de Oudheidkundige Vereniging, daar werkt ze aan lijsten om de structuur van de regio vast te leggen. Elke regio heeft voor een woord namelijk een andere uitspraak, ook al is het verschil soms maar klein. In het najaar komt van de Vereniging een bundel met dialect verhalen uit, daar komen 11 verhalen van Liesbeth in.

Op tafel lag het boek van Haruki-Murakami dat Liesbeth aan het lezen was, spannend boek, maar boeken over astrologie vindt ze ook interessant.

Doe je nog aan sport?

Vroeger vanaf de 3^e klas tot en met de huishoudschool heb ik gegymd en kreeg ik les van Piet Aalders. Daarna nog volksdansen bij Ulvete onder leiding van Truus van de Mast. Dat heb ik 2 jaar gedaan.

Natuurlijk ben ik ook op dansles bij Witjes geweest, waar ik met een hele leuke jongen danste en stiekem was ik smoorverliefd op hem. Hij vroeg of ik zondags op de oefenavond kwam dansen. Dat durfde ik niet. Ik was veel te bang dat hij dan wilde zoenen en ik wist toen nog niet hoe dat moest, dus heb ik hem maar een blauwtje laten lopen.

Kijk je tv en luister je radio?

TV-Journaal en Krimi's en naar de radio WDR 4 of radio 4 met klassieke muziek. Vooral pianomuziek van de pianist Lang-Lang herken ik meteen. Die muziek vind ik erg mooi, ik heb er zelfs een cd van: The best of Lang-Lang.

Heb je een lievelingsbloem?

Fresia, daar heb ik een goeie herinnering aan, want met mijn eerste communie kwamen we thuis uit de kerk en de tafel was mooi gedekt. Er stonden fresia's op tafel die heerlijk roken. Als ik nu fresia's ruik denk ik altijd aan mijn communie.

Hoe vind je het bij het UGK?

Ik vind het weer fijn om te zingen, nadat ik er een poos tussenuit

ben geweest. Nu zing ik alweer 5 jaar bij de alten. Dat was wel even wennen na 25 jaar sopraan te zijn geweest.

Wat eet je het liefst?

Alles kun je mij voorzetten, maar vooral bavarois, herrencrème, gebak. Maar waar ik echt van kan genieten is een puntzak patat met een klodder mayo en dan in een bushokje zitten als het koud is, wachtend op de bus.

Het was gezellig en we bedankten Liesbeth voor het interview en de lekkere hapjes.

Els en Leny

Componisten en composities

In het vorige Koorvenster heb ik geschreven over het leven van Jacques Offenbach. In dit nummer wil ik wat meer ingaan op de aard van zijn muziek en de waardering daarvoor. De “operettes” van Offenbach lijken nauwelijks op de operette zoals men die in Duitsland kent van bijv. Franz Lehár of Johann Strauss jr.. Men kan deze stukken “Offenbachiaden” noemen: deze vorm is specifiek voor Offenbach. Het gaat bij Offenbach steeds om vlotte, goed in het gehoor liggende muziek met een handeling die vaak op satire berust, vol toespelingen op zeden, gewoonten en personen uit het Tweede Keizerrijk onder Napoleon III. Onnavolgbaar zijn zijn karikaturen van militairen en Duitsers.

Deze vorm van operette was alleen mogelijk omdat de napoleontische regering van het Tweede Keizerrijk deze sociale satire van hem duldde, terwijl satirische schrijvers en dichters voor het gerecht werden gesleept.

Toch staat zijn enorme gevoel voor humor voorop en ook het gemak waarmee hij toespelingen maakte op de actualiteit. Satire ontstond vaak door bij teksten een qua sfeer volstrekt andere muziek te kiezen, persiflage op bekende opera-aria’s, rollen voor dieren, op muziek zetten van brabbeltaal. Een treffend voorbeeld van ongepastheid is het laten dansen van de cancan door de goden op de Olympus in de komische opera “*La belle Hélène*”.

Door zijn collega’s wordt Jacques Offenbach wisselend beoordeeld. Men vond het Franse theater wel erg ondeugend en oppervlakkig. Het is vooral de opera “*Les contes d’Hoffmann*” die repertoire heeft gehouden en zelfs een van de populairste Franse opera’s is. Zijn bekendste uitgevoerde nummers zijn de cancan uit de “*Orphée aux enfers*” en de Barcarolle uit “*Les contes d’Hoffmann*”.

Het Ulfts Gemengd Koor heeft sinds enige tijd de Barcarolle in zijn repertoire.

“Een **barcarolle** (ofwel **gondellied**, van het Italiaanse *barca*, dat ‘boot’ betekent) is een volksliedje dat gezongen wordt door Venetiaanse gondeliers of een muziekstuk dat in die stijl is gecomponeerd. Doorgaans is de barcarolle in een wiegende 6/8 maatsoort genoteerd.

De twee beroemdste barcarolles uit de klassieke muziek zijn die van Jacques Offenbach, uit zijn opera Hoffmanns vertellingen en de “*Barcarolle in Fis majeur, op. 60*” van Frédéric Chopin voor solo piano.

Ook Giuseppe Verdi (1813-1901) nam een barcarolle op in zijn opera “*Un ballo in maschera*”.

Deze opera speelt zich dan ook af in Italië en in dit stuk wordt een gondelier toegezongen.”

(Uit Wikipedia, de vrije encyclopedie)

Riet Kamphuis

WIJSHEDEN

Een mens zou zich veel vroeger moeten realiseren waar het allemaal te laat voor is.

(*Kees van Kooten*)

Veel fouten maken is niet erg, zelfs goed.

Het wil zeggen dat je veel probeert.

(*Peter F. Drucker*)

De mens wordt niet gekweld door gebeurtenissen, maar door de betekenis die hij eraan verleent.

(*Epictetus*)

Geen hamerslagen, maar het dansen van het water
zingt de kiezelstenen tot volmaaktheid.
(Rabindrath Tagore)

Zonder dwarsliggers loopt het spoor niet recht.
(Eva Mensch)

Wie zijn doel voorbijstreeft
mist het even goed als wie het niet bereikt.
(Michel de Montaigne)

Gezondheid is het grootste geschenk,
tevredenheid de grootste rijkdom,
trouw de beste relatie.
(Zen)

Verbitterd blijven is vergif drinken
in de hoop dat iemand anders sterft.
(Boeddha)

Wied eerst het onkruid in je eigen tuin
voordat je aan de tuin van een ander begint.
(Chinees spreekwoord)

De natuur houdt van eenvoud en de natuur is niet dom.
(Albert Einstein)

Tranen werken als een lens.
Zij leren ons dingen zien, die ons anders zouden ontgaan.
(Paul Celan)

We moeten niet alleen geven wat we hebben,
we moeten ook geven wat we zijn.
(Kardinaal Desiré Joseph Mercier)

Riet K.

Ik geef de door

Dingen die je vast nog niet wist over Prinsjesdag.

De Gouden Koets, de Troonrede, het koffertje en natuurlijk de hoedjes van de vrouwen.

Prinsjesdag is een dag van heel veel tradities.

Maar weet je ook waar die gebruiken eigenlijk vandaan komen?

Hoe komen we aan de naam Prinsjesdag?

Vanaf september 1930 noemen we de derde dinsdag in september Prinsjesdag.

Vreemd genoeg weet niemand hoe de naam Prinsjesdag is ontstaan.

Een mogelijke reden is dat Koning Willem II halverwege de 19^e eeuw altijd te paard naar het Binnenhof kwam om de Troonrede voor te lezen.

Hij nam die dag altijd zijn broer en zijn zonen (“de prinsjes”) mee.

De naam Prinsjesdag bestaat trouwens al veel langer.

De verjaardag van stadhouder Prins Willem V (1748 – 1806) op 8 maart werd ook Prinsjesdag genoemd. Destijds was dit één van de populairste volksfeesten in ons land.

Wat weten we van de Gouden Koets?

Op Prinsjesdag rijdt er niet één, maar een feestelijke stoet van vier koetsen naar het Binnenhof in Den Haag.

Koning Willem – Alexander en Koningin Maxima zitten samen in de mooiste koets, de Gouden Koets. Deze wordt getrokken door acht paarden.

Eigenlijk is de Gouden Koets gewoon gemaakt van hout, maar de buitenkant is bedekt met dunne laagjes goud en beschilderd met goudverf.

De Gouden Koets is een cadeautje van de stad Amsterdam aan Koningin Wilhelmina.

Zij kreeg de koets toen ze in 1898 koningin werd.

De koets is dus al bijna 120 jaar oud!

Na deze Prinsjesdag zien we de Gouden Koets voorlopig even niet terug.

De koets gaat in onderhoud en dat kan zo'n 3 tot 4 jaar duren. In plaats daarvan gebruiken Koning Willem – Alexander en Koningin Maxima de komende jaren de Glazen koets voor de officiële momenten.

Waarom is Prinsjesdag op de derde dinsdag in september? Voor 1 januari moeten de Eerste en de Tweede Kamer aan de regering vertellen wat ze van de plannen voor het nieuwe jaar vinden.

Het kost veel tijd om alles goed door te lezen (en te rekenen) en er over te praten.

Daarom worden de plannen altijd ruim van te voren – tegenwoordig op de derde dinsdag in september – bekend gemaakt.

Vroeger presenteerde de minister de plannen op de eerste maandag van november. Later is dat vervroegd naar september. In 1887 veranderde het Kabinet de maandag in de dinsdag. Zo hoefden de Kamerleden die ver weg woonden niet op zondag naar Den Haag te reizen. Voor veel mensen was reizen op zondag namelijk niet toegestaan.

Waarom dragen de dames een hoedje?

Hoewel je anders zou verwachten, bestaat de hoedjestrategie nog helemaal niet zo lang.

Wist je dat Erica Terpstra pas in 1977 de eerste was die op Prinsjesdag een hoed droeg in de Ridderzaal? Daarmee bleek een trend geboren, want sindsdien dragen veel vrouwen op Prinsjesdag een (meestal kleurrijke en opvallende) hoed. De hoedjesparade krijgt altijd veel bekijks.

(bron: Rijksoverheid)

Giena Memelink

Ik geef de door aan Thea Aarendonk

Foto met een verhaaltje

Al een flink aantal jaren is het bij ons koor het gebruik om na de laatste repetitie voor de zomervakantie een fietstocht door een van de stemgroepen te organiseren. In 2008 waren het de alten die aan de beurt waren. De tocht ging van Ulft via omwegen naar Breedenbroek en na verschillende stops met drank en opdrachten eindigde het in Ulft bij TCU in de hal.

Tijdens de fietstocht heb ik een serie foto's gemaakt die mij aan het denken gezet hebben.

Vooral toen ik de eerste foto bekeek en mij afvroeg wat er toen op dat moment gedaan of uitgebeeld werd. Volgens mij werd daar door de dames een regendans opgevoerd, want even later kwamen er enorme donkere luchten opzetten en kon onze groep nog net bij heel aardige mensen schuilen voor de met bakken vol uit de hemel vallende regen. Na een half uurtje scheen de zon weer en konden wij onze weg vervolgen. Het was net als altijd een zeer geslaagde dag.

Stef

Dorpsjonges onder toezicht.

Een van die jonges was mien vader.

De zondags klokken luujde de laatste mis van half twaaluf. Veur de jonges van 't darp was dit 't uur van verlossing, verlossing van zes waeken vasten, gezanik aover alles wa-j niet mog, nog niet ens de boek vol èten en dan mos i-j ook nog biechten waj wèl gedaon had, wa-j meenden op ow geweten te hebben. En wa-j ow vader en moeder bèter niet kon vertellen mos naor de biechtstoel. Maor daor kwam i-j ook niet lekker vandaan. D'r waren now eenmaol dingen waor de biechtvader ook niks met te maken had en wie i-j ook maor beter niet alles kon vertellen want deze biechtvader kwam nog vól te vól bi-j onze moeder um de deur kieken. En dat was ook niet waterdicht. Nee 't was een mooie dag vandaag onder de laatste mis verzamelden de jonges zich bi-j de zandbult. Um alvast een programma op te stellen veur de middag. Waor ze't allemaol al gauw aover eens waren was: bi-j paosen heur t paosvuur, waor ook de meest verstandige van de groep opperde en zo zei hi-j: "Jonges dit mot met beleid gebeuren, veiligheid geet baoven alles, natuurlijk met een taakverdeling, maor daor kom ik vanmiddag nog op trug".

Allereerst most d'r nog ge-aeten worden. Vandaag zondag um één uur. 't Rok vandaag weer es lekker naor gebraoje vleis en op 't aanrech stond een glaze schaal met pudding met daornaos een schaal met aadbeien uut de weck. En moeder had een bloemkool van de gruunteboer gekocht. Zien zusters mosten de taofel extra mooi klaor maken, met een wit taofelkleed en gèle bluumkes uut de tuin. Nee vandaag op tiet aan de feesttaofel met de witte bloes aan en de strik veur. Vader verbaoj ons moeder op te jagen en aan taofel te blieven zitten tot d'r gebei-jen was. Dit offer wollen ze wel brengen veur moeder. En 't gebed veur 't aeten was dan ook geheel tot moeder gericht. De soep van een butje met vleis d'r an was zo lekker en wat d'r nog meer kwam! I-j werd d'r stil van. Tot de laatste aadbei uut de schaal gevist was.

De zusters stonden op um 't grei van de taofel te halen en de afwas te doen. Vader en moeder gingen naor de kamer met de been van zich af en as zien zusters de schötte an de haok hingen was de kust veilig. Veilig genug um op de slaopkamer de witte

bloes te wisselen veur een olde bloes en een olde boks en de laarzen. De klumpen klotsten te had veur de paosen. De verzameling was zo goed as compleet. En samen trok 't stel naor 't buske, aoverleggend wie wat mos doen. Naogekekken deur vrouwen achter de gediene. Schande was 't hoe ze d'r bi-j liepen, met de paosen totaal geen fatsoen. Dit aoverkwam hun jonges niet. Op zondag een net pak aan was hun stelling. Samen een spel doen met vader. Een nette huusholling hiel de kinderen onder controle. Foj foj! Maor de jonges vuulden niet welke schande ze begingen en waren vol van hun plan. Alles was aanwezig: een zakmes, lucifers en kennis van zaken. In laeftiet was t'r niet völ verschil, maor in lengtes wel. D'r waren kleine mannen en d'r waren grote mannen, d'r waren slimmen en d'r waren doenders. Angekommen op hun plek bi-j 't buske werd de werkverdeling bespröken. Zo vond één van de slimmerikken 't van groot belang zo vol meugelijk water uut de Strang klaor te zetten; veiligheid baoven alles. 't Oerinstinct van de jonges wakkerde aan. De grootste van de jonges had ook de leiding en as taak op de uitkiek te staon veur de diensklopper den altiet op de hoogte was van de activiteiten van't stel.

De veurbereidingen liepen gestadig. De takken werden zo vlak meugelijk bi-j 't water geplaatst met in een olde teil veurzien van bluswater. Het moment was daor. 't Anstaeken van 't vuur gebeurde officieel onder gezamenlijke toezicht met de woorden: "Zalige Paosen." 't Vuur was kundig aangelegt en vatte al gauw vlam. De schraole oostewind hielp wel een handje. De grootste van 't stel stond weer op de uut kiek en zag Pietje aan kommen stoeven net veur 't kleine paetje. Maor de jonges hadden geleerd van zien verschiening op alle momenten. Hun alarmcode: 'versprèiden, Pietje' werkte alltiet nog heel goed, as hazen onder een gewerschot vlaogen ze alle kanten op. Pietje kwam hobbeland met zien neus op 't stuur aanjagen. Kriegen zolle hi' ze deze keer. Veur al den lange, den zat um 't meeste dwas. Met zag ' Pietje um 't buske rennen. Kriegen zolle um, in't nekvel griepen zolle um. Zien ambsmacht vertolkte zien recht op flinke boetes uut te delen. Nog harder staof Pietje den lange achternao. Hi-j wist waor hi-j woonde en zal um daor wel es effen netjes opwachten.

Pietje had effen geen tiet um 't losgeraakte riemke van zien ambspet vast te maken en kek op 't tegelpad schuun omhoog. Met één oog zag Pietje deze reus vlak veur um staon. "Druk met ow diensten veldwachter?" De vader was nog groter en stoerder en as een geziene huusslachter wist hi-j ook wel hoe hi-j met 't bieltje mos hakken. "Ow zeun". "Wat ow zeun, was mien zeun allene? nee? Dan he'j van middag nog werk zat.

Opgesotermieterd ik heb een vri-je dag."

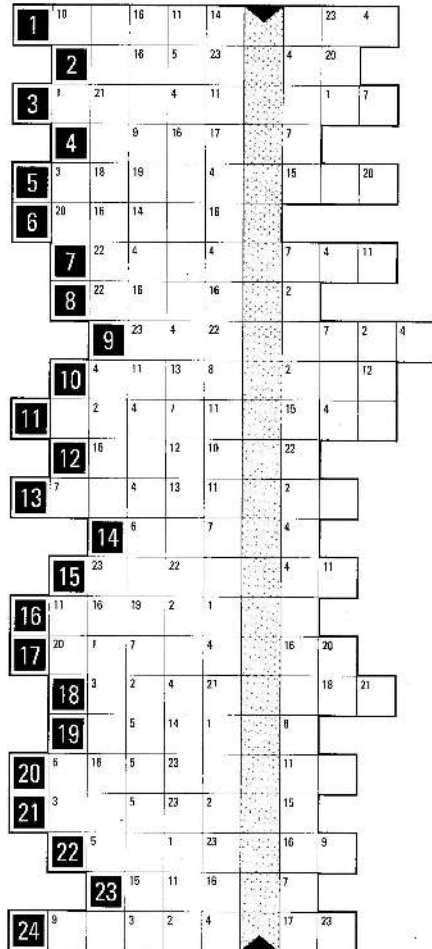
Pietje trok zien fiets uut de heg en wist nog wel een adres van één van die criminelen. Den was minder groot. Opni-j belde Pietje aan. Een vrouw met een sacherijnig gezicht de'i de deur los. "Wat heb i-j op ow lever?" Eén van ow jonges hed...." "Gao toch hen man die wonen al lang niet meer thuis." En ze smet de deur veur zien neus dicht. Pietje mos toegeven. Hi-j had bi-j de verkeerde persoon met dezelfde naam had aangebeld. Hi-j beslaot now maor trug te gaon naor de plek des onheils.

De ummekeer raok niet goed en 't lawaai wat hi-j heurde ook niet. Niet zo heel had meer fietste de dienstdoende veldwachter op de reuk van verbrand holt af. Nog vlakker bi-j zag hi-j de kwalm van gedoofd vuur tot een van de mannen riep: "daor hei-j um" en liepen op um af as stieren op een rooie lap. "Waor zat i-j veldwachtertje?" De mannen die tegenaover 't buske woonden hadden een ramp veurkommen. Margen al werd d'r een brief naor de burgemeester gedaon met de neudige handtekeningen. "Wi-j zöllen ow kriegem." 't Brendje was gedoofd. Smerig en wel scharrelden de mannen naopruttelend naor huus op an waor de vrouwen d'r geen goed woord veur aover hadden. 't Goeie grei, moj now es zien, de goeie boks en de witte bloes naor de knoppen. Ze wollen 't d'r niet bi-j laoten zitten en met de pastoor praoten.

De stil en rustig geworden jonges kwamen niet meer buuten de deur. Ze trokken zich terug in onschuld. Hun olders nog in rust van de vri-je dag. D'r werd beslaoten een pötje te dammen. Moeder zette koffie en legde 's aoves de goeie boks en de nog schone witte bloes weer in de kast.

Puzzelpagina

- 1 salaris
- 2 bijdrage
- 3 boomvrucht
- 4 het begeren
- 5 deel van een gebouw
- 6 kabaal
- 7 halfjaar
- 8 worstsoort
- 9 vlucht uit militaire dienst
- 10 geneigd tot uitbarstingen
- 11 neerslag
- 12 Nederlandse dichter
- 13 droefheid
- 14 kwaadaardige campagne
- 15 verzameling bescheiden
- 16 Italiaans pastagerecht
- 17 avontuur
- 18 telkens kwalen hebbend
- 19 sportterm
- 20 ambacht
- 21 geleverde goederen
- 22 waterkering
- 23 deel van een vis
- 24 geluidsdrager

Gelijke getallen zijn gelijke letters. De oplossing verschijnt op de verticale rij onder de pijl. Lever wel de hele puzzel in.

Oplossing puzzel vorig koorvenster:

“De Mode verslijt meer kleren dan de mensen”

Er werden 15 oplossingen ingezonden waarvan er 14 goed waren.

Er is er een jarig
 hoera, hoera,
 dat kun je wel zien
 dat is

Oktober

- 7 Giena Memelink
 18 Tiny Gebbink
 20 Fenna Spier

November

- 1 Bertus Jansen
 4 Alois Mecking
 6 Anton Visser
 8 Nico Wissing
 17 Stef Hermsen
 30 Diny Jansen

December

- 9 Jos Messink
 12 Willem Slagveld
 22 Jan Jansen
 23 Gerard Rutjes
 29 Truus Frazer

Van harte proficiat